

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **a) P. G., 4, b) Občanské sdružení Zemanka**, se sídlem Na Usedlosti 550/15, Praha 4 - Braník, oba zastoupeni JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, se sídlem Za Zelenou liškou 967/2, Praha 4 - Krč, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2012, č. j. S-MHMP 293495/2011/OST/Fr, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky **Quattrofoglio s. r. o.**, se sídlem Hudečkova 2036/1a, Praha 4, IČ 285 38 587, zastoupené JUDr. Ing. Jiřím Davidem, LL.M., advokátem, se sídlem Revoluční 1028/8, Praha 1, proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2013, č. j. 10 A 60/2012 – 119, o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2013, č. j. 10 A 60/2012 – 119, **se z a m í t á .**
- II. Stěžovatelka **je p o v i n n a** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku, a to **do 7 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností stěžovatelka brojila proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 27. 6. 2013, č. j. 10 A 60/2012 – 119 (dále jen „napadené usnesení“), jímž městský soud rozhodl o tom, že stěžovatelka není osobou zúčastněnou na řízení o žalobě žalobců a) a b) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2012, č. j. S-MHMP 293495/2011/OST/Fr. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobců a dalších odvolatelů proti rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 4 ze dne 28. 1. 2011, č. j. P4/ 002706/11/OST/FATU, ve věci umístění stavby bytového domu na pozemcích parc. č. X a X v k. ú. Braník a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud v napadeném usnesení uvedl, že v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) uvědomil stěžovatelku

o probíhajícímu řízení a vyzval ji, aby oznámila, zda bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Tato výzva byla stěžovatelce doručena dne 29. 4. 2012. Na tuto výzvu stěžovatelka ve stanovené lhůtě nezareagovala a teprve s odstupem téměř 14 měsíců bylo městskému soudu doručeno podání stěžovatelky, že chce uplatňovat práva osoby zúčastněné. Tato výzva byla doručena přímo stěžovatelce, ačkoliv ze správního spisu městský soud posléze zjistil, že stěžovatelka byla zastoupena obecnou zmocněnkyní Ing. Aidou Padyšákovou. Městský soud i přesto dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila zákonné podmínky a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2010, č.j. 7 As 70/2009 - 190, vyslovil, že stěžovatelka není osobou zúčastněnou na předmětném řízení.

V kasační stížnosti podané z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c) s. ř. s.) mj. stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svou žádost nijak blíže neodůvodnila. Z námitek proti napadenému usnesení vyplývá, že stěžovatelka se spoří o postavení osoby zúčastněné v řízení z toho důvodu, že městský soud přiznal svým usnesením ze dne 28. 5. 2013 podané žalobě odkladný účinek.

K návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku se žalobci a) a b) prostřednictvím svého zástupce vyjádřili tak, že navrhli jeho zamítnutí. Pokud by podle jejich názoru Nejvyšší správní soud neshledal jiný důvod „nepřípustnosti“ tohoto návrhu, není možné mu vyhovět pro nedostatek odůvodnění a doložení rozhodných skutečností ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Na okraj věci uvedli, že stěžovatelka jako stavebník má pochopitelný zájem na dosažení právní moci stavebního povolení, aby bez ohledu na případnou důvodnost žaloby předmětnou věc reálným zásahem do území vyřešila ve svůj prospěch.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh **není důvodný**.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění zákona č. 303/2011 Sb. účinného od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již ve své judikatuře Nejvyšší správní soud několikrát vyložil. Obecně lze konstatovat, že Nejvyšší správní soud vnímá možnost přiznání odkladného účinku jako určitou výjimku z pravidla, že kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona a rozhodnutí krajského soudu napadená kasační stížnostmi jsou tak v zásadě pravomocná a vykonatelná.

pokračování

Nejvyšší správní soud zvážil konkrétní okolnosti případu a dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku v této věci není opodstatněné, a to z následujících důvodů.

Předně je třeba zdůraznit, že není povinností soudu domýšlet za navrhovatele, v čem by měly spočívat důvody pro přiznání odkladného účinku v předmětné věci. Povinnost tvrzení zde stíhá navrhovatele a soud není oprávněn v duchu dispoziční zásady jeho návrh dotvářet. Tuto povinnost stěžovatelka v předmětné věci evidentně neunesla, neboť neuvedla jediný důvod, pro který by měl Nejvyšší správní soud odkladný účinek její kasační stížnosti přiznat (viz k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, přístupné na www.nssoud.cz).

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že v předmětné věci není důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vůbec představitelný. Řízení u městského soudu pod dobu řízení o kasační stížnosti stěžovatele logicky nemůže pokračovat, neboť spis se toho času nachází u Nejvyššího správního soudu. Ačkoliv je tedy napadené usnesení pravomocné a působí právní účinky na právní postavení stěžovatelky v řízení před městským soudem, stěžovatelce po dobu řízení o její kasační stížnosti nemůže v předmětném řízení o žalobě vzniknout jakákoliv újma na jejích právech.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je ve výroku I. uvedeno. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o odkladném účinku je zpoplatněným úkonem soudu ve smyslu položky č. 20 sazebníku poplatků (přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), uložil Nejvyšší správní soud stěžovatelce povinnost zaplatit do 7 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na přiloženém tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1030408313**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu

